

**Ecclesiasticae Historiae, Et Dicta, Inprimis Memorabilia,
Christi, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Doctorum,
& hostium veteris Ecclesie: singulari iudicio, & pio studio,
ex Eusebio Cæsariensi ...**

Eusebius <Caesariensis>

Haer. Chr. Egen., 1571

VD16 E 4284

53. Exhortatio Gregorii Episcopi Neocæsariensis in Ponto, ad duos fratres discordes inter se, & litiga[n]tes de stagno hæreditario, quod postea precibus Gregorij, vt discordiæ occasio tolleretur, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69335](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69335)

*Quæ verò specie fucosa dicta videntur,
Doctis sunt rectè discutienda viris.*

”

”

52. DICTVM EIVSDEM DE
Apocalyp. Iohannis.

IN hac, quia multa diuina sacramenta sermonibus conteguntur humanis, non tam iudicijs discernenda, quàm fide credenda, & ideo non reprobò, quæ non intelligo, sed tantò magis admiror, quântò minus assequor.

Talia de libro dixit Dionysius olim,

Mystica Ioanni qui patefacta refert.

Multa sub humanis subsunt mysteria verbis,

Quæ non iudicium, sed capit vna fides.

Non equidem reprobò, quæ non intelligo, verùm

Hòc magis admiror, quòd capio illa minus.

”

”

”

”

53. EXHORTATIO GREGORII
Episcopi Neocæsariensis in Ponto, ad duos fratres discordes inter se, & litigâtes de stagno hæreditario, quod postea precibus Gregorij, vt discordiæ occasio tolleretur, exiccatum est. Capite 25.

Nolite, filioli, rationabiles animas promutis animantibus violare, fraternam pacem quæstus cupiditate dissoluere, Dei leges, & naturæ pariter temerare.

Quæ

Quæ regio claro celebratur nomine Ponti,
 Progeniuit fratres, numine dante, duos.
 Quos inter fratrum velut est concordia rara,
 Materiam litis patria stagna dabant.
 Hos vbi Gregorius discordes audiit esse,
 His praesul coepit conciliare modis:
 Filioli, cur sic animas ratione vigentes,
 Perditis in rebus, quæ ratione carenti?
 Et causa quaestus, pacem quid soluitis almam?
 Fratres quam dulcem semper habere decet?
 Atq; Dei leges venerandas iuraq; sacra
 Natura rixis soluitis armigeris?
 Sic ait, & fratres stagni deducit ad oras,
 Hic, dicens, tollam iurgia vestra citò.
 Et genibus flexis palmas ad sydera tendens,
 Ad Dominum fundit talia vota precans?
 O Deus, ô clemens, lapsi susceptor Adami,
 Poenas qui nostri criminis ipse leuas.
 Ad terram referens offensus verba recentem,
 Fructibus hinc tellus sis maledicta tuis.
 Te precor, vt sicces stagnum, tollasq; fluenta,
 Quæ fratres inter iurgia tanta cient.
 Non natet hic piscis posthac, sint omnia campus,
 Qui pecudes pascat, qui sata flaua ferat.
 Ne moueant fratres inter se praelia seua,
 Ne stagni causa tot perijisse velis.
 His dictis, virgam stagni protendit ad oras,
 Moses vt quondam ad rubra fluenta maris.

*Mox aqua prona fluit celeri pede ducta sub imos
Fontes, mox cunctis hinc vada sicca patent.
Fit stagnum raſtri patiens, fit gramine abundans,
Atq; virens campus, qui lacus antè fuit.*

54. DE SACERDOTE APOLLINIS
conuerſo ab eodem Gregorio
ad verum Deum in Alpibus.
cap. eodem.

*Gregorius quondam fertur tranſiſſe per Alpeis,
Tempore quo brumæ frigore cuncta rigent.
Hic iuga cùm montis iam tranſcendiſſet ad alta,
Aggeribus niueis omnia plena iacent.
Alpibus in vaſtis non vſquam ruſtica præſul,
Ad quæ diuertat, commoda tecta videt.
Aſt procul in luco proſpexit Apollinis ædem,
Atq; humilis iuxta paruula tecta domus.
Phano quo reſponſa dedit conſultus Apollo,
Hinc tulit Antiſtes commoda multa ſibi.
Hanc præſul feſſus ſanctus diuertit in ædem,
Vnius & ſpacio noctis in æde manet.
Poſtmodo nulla dedit mendax oracula demon,
Tanta nec Antiſtes commoda, vt antè, tulit.
Multa ferat quamuis templo ſua dona ſacerdos,
Atq; litet ſacris, admoueatq; preces.
Non tamen vlla dedit Demon reſponſa vocatus,
Sed veluti ſurdus ſtatq; manetq; Deus.*

E